

plads; det antages, at ca. 30 pct. af distributionen finder sted gennem sådanne virksomheder.

Infrastrukturelle *faste anlæg* som veje, kanaler, havne, lufthavne o. lign. er undergivet offentlig ejendomsret og drives og administreres i vidt omfang af den offentlige sektor under forskellige former.

Den offentlige virksomhed inden for *boligbyggeriet* er begrænset til socialbyggeri. Staten deltager heri gennem en institution ved navn Société Nationale du Logement.

Inden for *transport og telekommunikationsområdet* er den offentlige islet betydelig.

De belgiske jernbaner er organiseret som et aktieselskab sui generis (Société Nationale des Chemins de Fer Belges), der har koncession på driften af det belgiske jernbanenet, der direkte tilhører staten. Staten er hovedaktionær i SNCB og udnævner den altovrervejende del af selskabets ledelse.

Sporveje, trolleybus- og busruter ejes og drives i vidt udstrækning af den offentlige sektor.

Den offentlige sektors deltagelse i søfart er begrænset til lods- og slæbebådstjeneste samt færgeruter.

Det belgiske luftfartsselskab SABENA har koncession på udøvelsen af belgisk rutetrafik. Selskabet er formet som et aktieselskab, men staten ejer aktiemajoriteten.

Postvæsenet indgår som led i den egentlige statsadministration, medens telegraf- og telefonvæsenet er et autonomt stats-etablisement, finansielt og administrativt adskilt fra den almindelige forvaltning.

Radio og television forestås af en offentlig institution.

Bankvæsenet i Belgien er bortset fra centralbanken, Banque National de Belgique, undergivet privatdrift.

Banque Nationale de Belgique er etableret i privatretlige former som et aktieselskab, men dens forhold er ordnet ved særlig lov, og banken har klart karakter af en offentlig institution, hvori staten besidder en væsentlig andel af kapitalen. Der er ved loven sikret en alsidig sammensætning af bankens ledende organer. Banken udfører typiske centralbankfunktioner. Det skal specielt nævnes, at banken deltager i finansieringen

af den belgiske udenrigshandel gennem visering af vekslers, der er accepteret af belgiske private banker i forbindelse med im- eller eksportforretninger; nationalbanken påtager sig ved viseringen en rediskonteringsforpligtelse; sådanne vekslers vil i øvrigt på visse betingelser kunne opnås rediskonteret i det nedenfor omhandlede Institut de Réescompte et de Garantie til en lavere sats end nationalbankens diskontosats.

Herudover findes der i Belgien en række offentlige institutioner, hvorigennem det belgiske erhvervsliv kan opnå lån og anden bistand af finansiell relevans; de finansielle støtteforanstaltninger i medfør af den ovenfor under (III) omhandlede lovgivning er i vidt omfang kanaliseret gennem visse af disse institutioner.

1. Caisse Générale d'Épargne et de Retraite, hvis midler hidrører fra de under institutionen samlede 4 kasser (Caisse de Retraite, Caisse d'Épargne, Caisse d'Assurances sur la Vie og Caisse de Rentes d'Accidents du Travail) anvender hovedsagelig disse til finansiering af boligbyggeri samt til lån til den offentlige sektor (stat, provinser og kommuner), men yder også lån til erhvervslivet.

2. Société Nationale de Crédit à l'Industrie's formål er at fremme industriens og handelens udvikling gennem ydelse af lange og mellemlange kreditter. Institutionen yder inden for rammerne af sin almindelige virksomhed fortrinsvis lån til finansiering af industriens investeringer i fast ejendom og maskiner m. v.

3. Office Central de Crédit Hypothécaire yder lån til mindre næringsdrivende med henblik på bygning, erhvervelse eller forbedring af fast ejendom.

4. Caisse Nationale de Crédit Professionnel yder lån til mindre virksomheder samt til de liberale erhverv.

Udlånsvirksomheden udøves til dels gennem en række lokale sammenslutninger oprettet med henblik på ydelse af kreditter til anskaffelse af håndværksmæssigt udstyr; de pågældende sammenslutninger står under CNCPs kontrol.

5. Institut National de Crédit Agricole yder landbrugserhvervet dels kortfristede sæson-kreditter, dels mellemlange kreditter